

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Tomáše Foltase a soudců Jitky Zavřelové a Jana Kratochvíla v právní věci žalobce: **P. N. V.**, zastoupený Mgr. Markem Eichlerem, advokátem se sídlem Nekázanka 888/20, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 11. 2025, čj. OAM-859/ZA-ZA11-HA13-2025, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 25. 2. 2026, čj. 33 Az 1/2026-37,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] V záhlaví uvedeným rozhodnutím žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

[2] Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce žalobou. V záhlaví označeným rozsudkem městský soud žalobu zamítl. Dovodil, že rozhodnutí žalovaného je plně přezkoumatelné. Žalovaný dostatečně zjistil skutečný stav věci. Nic nezákonného neshledal soud ani na právním hodnocení. Žalovaný postupoval v souladu s § 12 a § 14a zákona o azylu, resp. navazující judikaturou Nejvyššího správního soudu.

[3] Proti rozsudku městského soudu podal žalobce (stěžovatel) v zákonné lhůtě kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“). Primárně namítal nepřezkoumatelnost rozsudku městského soudu. Dále namítal, že městský soud se odklonil od ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu v otázce posouzení požadované intenzity odůvodněného strachu z pronásledování dle § 12 písm. b) zákona o azylu a vážné újmy dle § 14a zákona o

azyly. Stěžovatel proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[4] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti odkázal na své rozhodnutí a vyjádření k žalobě. Dodal, že obava z možné újmy ze strany soukromé osoby bez další konkretizace a bez doložení systematického selhání státní ochrany nemůže být považována za důvod pro udělení mezinárodní ochrany.

II. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[5] Nejvyšší správní soud se předně zabýval tím, zda je kasační stížnost přijatelná. Podle § 104a odst. 1 s. ř. s. totiž platí, že rozhodoval-li před krajským (městským) soudem o věci specializovaný samosoudce a kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud jako nepřijatelnou. Nejvyšší správní soud přijme kasační stížnost k věcnému přezkumu pouze v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu, a to i) z důvodu neexistence, nejednotnosti nebo potřeby překonání judikatury, nebo ii) v případě zásadního pochybení krajského soudu (usnesení NSS z 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[6] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[7] K námitce nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku městského soudu Nejvyšší správní soud odkazuje na svoji ustálenou judikaturu, podle které platí, že má-li být soudní rozhodnutí přezkoumatelné, musí z něj být patrné, jaký skutkový stav vzal správní soud za rozhodný, jak uvažil o zásadních a pro danou věc podstatných skutečnostech, resp. jakým způsobem postupoval při posuzování rozhodných skutečností, proč považuje právní závěry účastníků řízení za nesprávné a z jakých důvodů považuje pro věc zásadní argumentaci účastníků řízení za mylnou (nálezy ÚS ze dne 20. 6. 1996, sp. zn. III. ÚS 84/94, ze dne 26. 6. 1997, sp. zn. III. ÚS 94/97, a ze dne 11. 4. 2007, sp. zn. I. ÚS 741/06, nebo rozsudky NSS ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Azs 47/2003-130, č. 244/2004 Sb. NSS, ze dne 29. 7. 2004, čj. 4 As 5/2003-52, či ze dne 1. 6. 2005, čj. 2 Azs 391/2004-62).

[8] Vymezeným požadavkům napadený rozsudek městského soudu dostál. Z odůvodnění rozsudku je zřejmé, z jakého skutkového stavu vyšel, jak vyhodnotil pro věc rozhodné skutkové okolnosti a jak je následně právně posoudil. Městský soud vypořádal všechny nosné žalobní námitky vč. námitek stran porušení § 12 a § 14a zákona o azyly. I správní rozhodnutí lze považovat za plně přezkoumatelné. Vypořádává všechny důvody, pro které stěžovatel podal žádost o udělení mezinárodní ochrany (srov. rozsudky NSS ze dne 21. 12. 2006, čj. 2 As 37/2006-63, ze dne 19. 12. 2008, čj. 8 Afs 66/2008-71, ze dne 14. 7. 2005, čj. 2 Afs 24/2005, č. 689/2005 Sb. NSS, ze dne 29. 6. 2017, čj. 2 As 337/2016-64, ze dne 12. 3. 2015, čj. 9 As 221/2014-43, ze dne 27. 2. 2019, čj. 8 Afs 267/2017-38). Pokud přitom shledá soud argumentaci správního orgánu přiléhavou, je oprávněn ji převzít (srov. rozsudky NSS ze dne 27. 7. 2007, čj. 8 Afs 75/2005-130 a ze dne 19. 12. 2013, čj. 9 Azs 13/2013-26).

[9] I z hlediska právního posouzení postupoval městský soud v souladu s konstantní judikaturou Nejvyššího správního soudu.

[10] Z ní vyplývá, že primárním zdrojem informací podstatných pro posouzení žádosti o mezinárodní ochranu je žadatel (srov. např. usnesení NSS ze dne 20. 6. 2013, čj. 9 Azs 1/2013-

pokračování

38, či ze dne 11. 12. 2015, čj. 5 Azs 134/2014-48). Žalovaný pak zjišťuje skutkový stav věci v rozsahu možných důvodů pro udělení mezinárodní ochrany, které vycházejí ze žadatelovy výpovědi v průběhu řízení o mezinárodní ochraně. Nepřísluší mu tak domýšlet právně relevantní důvody pro udělení azylu žadatelem neuplatněné a posléze k nim činit příslušná skutková zjištění (rozsudek NSS ze dne 18. 12. 2003, čj. 5 Azs 22/2003-41, či usnesení NSS ze dne 19. 10. 2020, čj. 4 Azs 277/2018-60).

[11] Z žádosti stěžovatele a návazného pohovoru s ním vyplynulo, že o mezinárodní ochranu žádal primárně z důvodu legalizace pobytu na území ČR. Dle setrvalé judikatury však takový důvod není důvodem pro udělení mezinárodní ochrany (viz např. rozsudek NSS ze dne 30. 6. 2004, čj. 7 Azs 138/2004-44, č. 397/2004 Sb. NSS). V případě problémů se soukromými osobami je pak třeba, aby žadatel nejprve využil všech prostředků ochrany, které nabízí jeho domovský stát, přičemž potenciální důvod k udělení mezinárodní ochrany by mohl nastat teprve tehdy, kdyby ochrana v zemi původu selhala nebo byla nedostatečná. Nic takového však stěžovatel ani netvrdil (srov. rozsudky NSS ze dne 11. 3. 2004, čj. 6 Azs 8/2003-44, ze dne 22. 12. 2005, čj. 6 Azs 479/2004-41, či ze dne 12. 10. 2023, čj. 18 Az 29/2023-30). Rovněž ekonomické důvody nelze považovat za azylově relevantní důvod (srov. např. rozsudek NSS ze dne 15. 12. 2003, čj. 4 Azs 31/2003-64).

[12] I na tvrzenou hrozbu vážné újmy ve smyslu § 14a zákona o azylu nahlížel městský soud v mezích konstantní judikatury (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2015, čj. 5 Azs 50/2014-34, ze dne 16. 9. 2008, čj. 3 Azs 48/2008-57, či usnesení téhož soudu ze dne 21. 10. 2009, čj. 5 Azs 44/2009-73).

[13] Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že kasační stížnost nevyvolává otázky, které by dosud nebyly v judikatuře Nejvyššího správního soudu řešeny nebo byly řešeny rozdílně či vyžadovaly učinit judikaturní odklon. Nejedná se ani o případ zásadního pochybení krajského soudu, které by mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele (srov. usnesení NSS ze dne 26. 4. 2024, čj. 8 Azs 132/2024-42, ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS atp.).

III. Závěr a náklady řízení

[14] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl dle § 104a s. ř. s. pro nepřijatelnost.

[15] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu NSS z 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, bod 53). Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti svědčilo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 9. června 2026

Tomáš Foltas
předseda senátu